

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dublin Metropolitan District Court — Irlandia) — Denise McDonagh przeciwko Ryanair Ltd

(Sprawa C-12/11) ⁽¹⁾

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Pojęcie „nadzwyczajne okoliczności” — Obowiązek zapewnienia pasażerom pomocy w razie odwołania lotu z powodu „nadzwyczajnych okoliczności” — Wybuch wulkanu powodujący zamknięcie przestrzeni powietrznej — Wybuch islandzkiego wulkanu Eyjafjallajökull)

(2013/C 86/02)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Dublin Metropolitan District Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Denise McDonagh

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Dublin Metropolitan District Court — Wykładnia i ważność art. 5 i 9 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Pojęcie „nadzwyczajne okoliczności” w rozumieniu rozporządzenia — Zakres — Odwołanie lotu z powodu zamknięcia europejskiej przestrzeni powietrznej wskutek erupcji islandzkiego wulkanu Eyjafjallajökull

Sentencja

1) Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, iż okoliczności takie jak zamknięcie części europejskiej przestrzeni powietrznej wskutek wybuchu wulkanu Eyjafjallajökull stanowią „nadzwyczajne okoliczności” w rozumieniu omawianego rozporządzenia, które nie zwal-

nają przewoźników lotniczych z obowiązku zapewnienia opieki, o której mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) i w art. 9 rozporządzenia nr 261/2004.

2) Artykuły 5 ust. 1 lit. b) i art. 9 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, iż w przypadku odwołania lotu z powodu „nadzwyczajnych okoliczności”, trwających tak długo, jak okoliczności będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, obowiązek zapewnienia pasażerom linii lotniczych opieki ustanowiony w omawianych przepisach musi zostać spełniony, i nie wywiera to wpływu na ważność tych przepisów.

Pasażer linii lotniczej może jednak uzyskać z tytułu odszkodowania za niedotrzymanie przez przewoźnika lotniczego obowiązku zapewnienia opieki, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) i w art. 9 rozporządzenia nr 261/2004, jedynie zwrot kwot, które w świetle okoliczności danego przypadku były niezbędne, odpowiednie i rozsądne w celu zaradzenia brakowi opieki niezapewnionej temu pasażerowi przez przewoźnika lotniczego, czego ocena należy do sądu krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof — Belgia) — Belgische Petroleum Unie VZW i in. przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-26/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 98/70/WE — Jakość benzyny i oleju napędowego — Artykuły 3-5 — Specyfikacje środowiskowe dla paliw — Dyrektywa 98/34/WE — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego — Artykuły 1 i 8 — Pojęcie „przepisu technicznego” — Obowiązek przekazywania projektów przepisów technicznych — Przepisy krajowe nakładające na wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego obowiązek wprowadzenia do obrotu w tym samym roku kalendarzowym również pewnej ilości biopaliw)

(2013/C 86/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosil Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przy udziale: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Grondwettelijk Hof — Wykładnia art. 4 ust. 3 TUE, art. 26 ust. 2, art. 28, 34, 35 i 36 TFUE, art. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz.U. L 350, s. 58) oraz art. 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37) — Przepisy krajowe nakładające na wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego obowiązek wprowadzenia w tym samym roku do obrotu również pewnej ilości bioetanolu, czystego bądź w formie bio-ETBE, oraz pewnej ilości estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME)

Sentencja

- 1) Artykuły 3–5 dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG, zmienionej dyrektywą 2009/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przyjęciu przepisu krajowego takiego jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który — realizując wyznaczony państwom członkowskim w dyrektywie 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych, w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, a także w dyrektywie 2009/30 cel polegający na wspieraniu stosowania biopaliw w sektorze transportowym — nakłada na wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego obowiązek wprowadzenia w tym samym roku kalendarzowym do obrotu również pewnej określonej, domieszanej do tych produktów, ilości biopaliw, jeśli ilość ta jest obliczana jako określona w procentach część tych produktów łącznie wprowadzanych przez te spółki do obrotu w ciągu roku, a te określone w procentach wartości są zgodne z dopuszczalnymi wartościami maksymalnymi określonymi w dyrektywie 98/70, zmienionej dyrektywą 2009/30.
- 2) Artykuł 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r., w związku z art. 10 ust. 1 tiret ostatnie tej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że nie ustanawia

on obowiązku zgłaszania projektów przepisów krajowych zobowiązujących wprowadzające do obrotu benzynę lub olej napędowy spółki przemysłu naftowego do wprowadzenia w tym samym roku kalendarzowym do obrotu również pewnej określonej w procentach ilości biopaliw, jeśli wskutek dokonanego w zastosowaniu tego art. 8 ust. 1 akapit pierwszy zgłoszenia ten projekt przepisów został zmieniony w sposób uwzględniający przedstawione przez Komisję Europejską w jego przedmiocie uwagi, a następnie zmieniony w ten sposób projekt został podany do wiadomości tej instytucji.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 stycznia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — H.I.D., B.A. przeciwko Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandie, Attorney General

(Sprawa C-175/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny europejski system azylowy — Wniosek obywatela państwa trzeciego o nadanie statusu uchodźcy — Dyrektywa 2005/85/WE — Artykuł 23 — Możliwość skorzystania z procedury priorytetowego rozpoznania wniosku u udzielenie azylu — Procedura krajowa przewidująca zastosowanie trybu priorytetowego przy rozpatrywaniu wniosków złożonych przez osoby należące do pewnej kategorii zdefiniowanej według kryterium przynależności państwowej lub kraju pochodzenia — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Artykuł 39 wspomnianej dyrektywy — Pojęcie sądu lub trybunału w rozumieniu tego artykułu)

(2013/C 86/04)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.I.D., B.A.

Strona pozwana: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlandia, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 23 i 39 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 326, s. 13) — Wniosek obywatela państwa trzeciego o nadanie statusu uchodźcy — Zgodność z prawem Unii procedury